

El yin i el yang d'EUPV

Aquest dissabte, 8 de novembre, Esquerra Unida del País Valencià celebra les seues primàries. Ignacio Blanco i Marga Sanz aspiren a encapçalar el cartell del 2015 en un procés en què han insistit a deixar clara la seua “complementarietat”.

Acomençaments de novembre del 2013, el mes en què RTVV acabaria abaixant la persiana i en què ell es consolidaria com un dels millors oradors de les Corts valencianes, Ignacio Blanco va demanar a Marga Sanz –síndica del grup parlamentari i coordinadora general d'Esquerra Unida– de quedar a dinar tots sols.

Aquella trobada, que es va produir al cap de pocs dies, va ser l'ocasió que Blanco va aprofitar per comunicar-li que havia pres la decisió d'optar a la candidatura autonòmica d'EUPV per als comicis del 24 de maig del 2015.

Blanco, però, no va tenir clar que Sanz s'hi presentaria fins pocs dies abans que ho diguera oficialment, el propassat 19 d'octubre. Fins aquell moment, no s'havia pronunciat de manera clara: en primera instància semblava que sí que optaria a la reelecció com a cap de cartell, més endavant va congelar la decisió a la recerca d'un pacte, i finalment, per la manca d'acord, ha fet aquest pas.

Al gener, ara farà deu mesos, Blanco va fer públic que volia ser el candidat.

A Esquerra Unida va estendre's la por: temien que la resta de les formacions ho feren servir com a arma política. Però a diferència del *tour de force* entre Enric Morera i Mònica Oltra a la coalició Compromís, la disputa entre Sanz i Blanco no ha generat gaire enrenou.

En primer lloc, perquè Sanz no es mostrava massa decidida. De fet, al març va oferir-se a negociar una llista unitària, tal com havia passat el 2010, quan EUPV va ser capaç de tancar un acord inèdit, el més plàcid de la seua història. En qualsevol cas, la coordinadora general va ajornar tot plegat fins després de les eleccions europees. “Va ser a partir de l'estiu que vam iniciar unes converses”, explica Sanz, “i en veure que l'entesa no era possible, una part molt important de la pluralitat d'Esquerra Unida –gent del PCPV, d'Izquierda Republicana, d'Esquerra Oberta i dels independents– van animar-me a presentar una candidatura a les primàries”.

Perquè, en efecte, EUPV ha assumit les primàries com a sistema d'elecció del seu cap de llista. Un procés iniciàtic però

imposat pel pas del temps, que exigeix partits més oberts i participatius, en què les decisions siguen compartides amb la ciutadania. Malgrat tot, s'enorgulleix Sanz, “el nostre sistema intern d'elecció de candidats era el més democràtic de tots, es podien barrejar candidats i candidates de les diverses llistes aspirants, amb un sistema proporcional que generava la llista final”. El fet cert, però, és que a l'assemblea en qüestió tan sols participaven els delegats electes a cada comarca. Eren ells els que dissenyaven les tres candidatures a la Generalitat.

A la recerca d'un acord com el del 2010, Sanz va esgotar els terminis. Les primàries van ser convocades el 13 de setembre, quan el Partit Comunista del País Valencià (PCPV) ja treballava en un acord que les evitara. Acceptaven Blanco com a candidat però volien que Blanco, al seu torn, acceptara com a companys de grup –als llocs d'eixida– un nombre de diputats del PCPV molt superior al seu pes real al si de la coalició. Ara com ara EUPV compta uns 3.600 militants, menys d'un miler dels quals del PCPV.

PRATS I CAMPS

La voluntat de copar el màxim d'escons possible del secretari general del PCPV, Javier Parra, ha menat a la situació actual, en què Sanz i Blanco encapçalaven candidatures per València, mentre a Alacant n'hi ha tres –les de la diputada Esther López Barceló, David Rodríguez i Elisa Aleix, que en lidera una d'ordenada alfabèticament– i dues més per Castelló, amb Jesús Monleón i Fani Rubert –només de dones– al capdavant.

Tota la militància del País Valencià escollirà aquest dissabte, 8 de novembre, les tres llistes autonòmiques. Sanz, que encapçala les Candidatures de la Pluralitat, dóna suport a David Rodríguez i Jesús Monleón, mentre Blanco, el lema del qual és Una esquerra per guanyar el País, es decanta per López Barceló a Alacant i es manté imparcial a Castelló.

Encara que les llistes semblen tancades, cada militant podrà designar al seu gust els candidats de cada circumscripció, cosa que allargarà el recompte fins ben entrat diumenge. Això sí, el cap de llista a la Generalitat –l'única decisió oberta als més de 2.000 simpatitzants

que hi participaran– se sabrà la mateixa nit del 8.

Ignacio Blanco considera que el PCPV “no pot marcar en exclusiva les decisions d'Esquerra Unida, això correspon a tots els afiliats de la coalició”. “Aquest no és un projecte personalista, el meu objectiu vital no era esdevenir candidat”, opina Blanco, “però tant jo com els membres que m'acompanyen podem aportar a EUPV algunes coses que li manquen”. “Marga i jo no tenim diferències polítiques substancials”, continua Blanco, “ens diferencia l'estil, perquè representem generacions i trajectòries distintes”.

Sanz també defuig qualsevol rivalitat: “Cadascú de nosaltres aporta els seus valors. Jo tinc darrere meu una pluralitat amplíssima, una experiència important com a coordinadora general i com a síndica parlamentària, a més d'un bagatge electoral interessant. Mentre he estat coordinadora, al País Valencià hem passat del 3% de les europees de l'any 2009 a l'11% d'enguany. Això ha estat possible per la feina de tota l'organització, però és una dada que cal tenir en compte”.

Relleu generacional. Comptat i debatut, les primàries d'EUPV destaquen pel seu vector generacional. “Avui es considera jove una persona com jo, que acaba de fer 40 anys”, apunta Blanco, “però cal recordar que les grans lluites polítiques d'aquest país van protagonitzar-les, ja fa alguns anys, persones bastant més joves que jo. Entenc que es puga tenir aquesta imatge, és una imatge real, però no és únicament això”. “Hi ha joves conservadors i vells molt rupturistes –mireu Xosé Manuel Beiras– però pertànyer a una generació o una altra et permet entendre millor o pitjor la gent que representes”, rebla.

Blanco mira cap enrere i assenyala que “del 1987 ençà, tots els candidats i candidates que ha tingut Esquerra Unida han sigut de la generació de Marga: el 1987, el 1991 i el 1995 va ser-ho Albert Taberner; el 1999 i el 2003, Joan Ribó; el 2007, Glòria Marcos, i el 2011, ella. Tots pertanyen a l'últim antifranquisme, han fet molt per aquest país i és clar que hem de comptar-hi, però és l'hora de les generacions que ara protagonitzen la vi-

da política i social”. “Marga de vegades diu allò de ‘la joventut és el futur’, però no és el futur, sinó el present”, assevera Blanco, “encara més quan parlem d’un espectre d’edat tan ampli com el que integra la meua candidatura, en què els sis primers membres tenim una mitjana de 37 anys... Som la llista de la renovació generacional, que ja toca, igual que ja toca a nivell estatal amb gent com Alberto Garzón, Tania Sánchez o Yolanda Díaz. No són el futur, sinó el nostre present!”

Sanz considera que, més enllà del relleu generacional, “Esquerra Unida ha de fer un salt qualitatiu com a referent de l’esquerra transformadora al País Valencià i centrar-se a connectar amb la gent que pateix les retallades econòmiques i la pèrdua de drets”.

Blanco ha reeixit al llarg de la legislatura en tot de debats econòmics o amb temes roents com ara el tancament de

Sanz: “Hem de fer un salt qualitatiu com a referent de l’esquerra transformadora”

RTVV o els sobre costos de les obres de Santiago Calatrava –a qui Esquerra Unida ha dut a declarar–, i les intervencions de Sanz són seguides amb molta atenció per la resta de grups, especialment els socialistes, que valoren i molt el seu to.

“El nostre discurs és el més rigorós i complet que hi ha al País Valencià. La meua manera de parlar potser resulta més desenfadada, prova de connectar amb la gent que està indignada i rabiosa, però n’hi ha uns altres d’igualment vàlids. Jo mire de raonar i argumentar pausadament, en ocasions m’han acusat de ser massa didàctic i massa poc enèrgic”.

En canvi, Blanco s’ha fet famós per dir-li en una comissió al popular Ricardo

Costa que “a mi un imputat no em calla”, per etzibar-los un contundent “botiflers!” als membres del PP, per assenyalar amb el dit cada diputat del partit governant i responsabilitzar-los de la culpa pel tancament de RTVV o per dir-li “empestat de corrupció” a Serafin Castellano, “secretari general d’un partit podrit”.

L’ombra de Podem. Les dificultats de creixement d’EUPV van directament lligades a la brutal eclosió de Podem. Seria factible una entesa amb els de Pablo Iglesias? Segons Sanz, “Podem creix per la crisi del bipartidisme, no a costa nostra”, “parlen el llenguatge del carrer, però han de definir el seu perfil ideològic i polític, cosa que nosaltres ja vam fer: no som les croses de ningú ni ens acompleixa ningú... Si Podem es configura finalment com una força clarament d’esquerres, a Esquerra Unida estem disposats a parlar-ne. La nostra prioritat absoluta és el canvi polític del País Valencià”.

En aquest sentit, Sanz comenta que “es tracta de generar espais ciutadans on els partits ens trobem amb la ciutadania, i si d’ací poden sorgir plataformes a l’àmbit municipal, perfecte. Això també es podria estendre al conjunt del País Valencià, però ara com ara és massa precipitat extraure cap conclusió d’aquest tipus”.

Blanco fa autocrítica i exposa que “hi ha un abús de discursos autoreferencials, de la nostra metodologia i la nostra litúrgia, potser fer massa discursos per als convençuts i massa pocs per convèncer... Hem de ser igual de radicals, però més pedagògics”. “Ja em sembla bé que proposem la nacionalització de la banca”, exemplifica Blanco, “però cal explicarlos-ho de manera col·loquial, com ha fet Pablo Iglesias”. “Sóc dels que canta la *Internacional*, però si vols connectar amb la gent, has de demostrar que trepitges el carrer, que no ets marcià.”

Guanye qui guanye les primàries, una cosa és molt clara a EUPV. “Ni per acció ni per omissió, els nostres vots no permetran que el PP continue governant”, sentència la coordinadora, Marga Sanz, esvaint qualsevol fantasma extremeny.

Blanco: “Potser fem massa discursos per als convençuts i no per convèncer”

Unió Europea
Fons Europeu de Desenvolupament Regional
"Una manera de fer Europa"

**SUMA BARCELONA A LA TEVA EMPRESA,
JUNTS GENEREM OCUPACIÓ**

NEIX L'OFICINA D'ATENCIÓ A L'EMPRESA

TOTS ELS SERVEIS PER A L'EMPRESA EN UN SOL ESPAI

Informa-te'n a bcn.cat/empresa

Barcelona Growth

Ajuntament de Barcelona
Barcelona Activa

BARCELONA inspira DNA